

கலஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.355 Multidisciplinary International

: <https://doi.org/10.63300/kijs10sp02.2026>

Vol. 10 No. 02, September 2026 (Special Issue) p106-114 | Available online at: www.ngmtamil.in
Original Research, Paper – Peer Reviewed

திருக்குறள் காட்டும் நிர்வாகச் சிந்தனைகள் – அன்றும்

இன்றும்

Administrative Thoughts Propounded by Thirukkural – Then and Now

சே. சுப்புத்தாய்,

பட்டதாரி ஆசிரியர் (அறிவியல்), அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி, அழகியநல்லூர்

விருதுநகர் மாவட்டம் – 626109, தமிழ்நாடு, இந்தியா

மின்னஞ்சல்: gopikar2114@gmail.com

ABSTRACT

Thirukkural, acclaimed as a universal ethical classic, is a remarkable treatise that integrates the fundamental dimensions of human life, namely virtue, wealth and love. Among its three divisions, Porutpaal contains profound ideas relating to governance, leadership, administration, ministerial competence, justice, planning, efficiency, strategic timing and public welfare. The administrative principles articulated by Thiruvalluvar are not confined to the political system of his time; rather, they remain relevant to contemporary public administration, organisational management and leadership practices.

This research paper examines the administrative thoughts embodied in Thirukkural and compares them with selected principles of modern management. Particular attention is given to leadership, planning, informed decision-making, selection of competent personnel, ethical administration, justice, resource management and public welfare. The study seeks to establish that although administrative systems and technological tools have evolved over time, the fundamental values of good governance—ethics, wisdom, justice, responsibility and humanity—remain unchanged. Thus, Thirukkural continues to serve as a timeless source of administrative wisdom for both contemporary and future governance.

KEY WORDS:

Thirukkural, Administration, Leadership, Good Governance, Ethics, Planning, Decision-making, Management.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகப் பொதுமறையாகப் போற்றப்படும் திருக்குறள் மனித வாழ்வின் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பெரும் கூறுகளையும் ஒருங்கிணைத்து விளக்கும் தலைசிறந்த வாழ்வியல் நூலாகும். அவற்றுள் பொருட்பால் அரசியல், ஆட்சி, தலைமைத்துவம், அமைச்சு, நீதி, திட்டமிடல், வினைத்திறன், காலமறிதல், இடனறிதல் மற்றும் குடிமக்கள் நலம் போன்ற பல்வேறு நிர்வாகக் கூறுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. திருவள்ளுவர் முன்வைக்கும் இச்சிந்தனைகள் அக்கால அரசியல் நிர்வாகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், இன்றைய அரசு நிர்வாகம், நிறுவன மேலாண்மை மற்றும் தலைமைத்துவக் கோட்பாடுகளுக்கும் பொருத்தமானவையாகத் திகழ்கின்றன.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை திருக்குறளில் இடம்பெறும் நிர்வாகச் சிந்தனைகளை அடையாளம் கண்டு அவற்றை நவீன நிர்வாகக் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. குறிப்பாக தலைமைத்துவம், திட்டமிடல், அறிவார்ந்த முடிவெடுத்தல், தகுதியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், அறநெறி நிர்வாகம், நீதி, வள மேலாண்மை மற்றும் மக்கள் நலம் ஆகிய கூறுகள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. காலமும் நிர்வாகக் கருவிகளும் மாறினாலும் நல்ல நிர்வாகத்திற்கான அடிப்படை மதிப்புகளான அறம், அறிவு, நீதி, பொறுப்பு மற்றும் மனிதநேயம் மாறவில்லை என்பதை நிறுவுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச் சொற்கள்:

திருக்குறள், நிர்வாகம், தலைமைத்துவம், நல்லாட்சி, அறநெறி, திட்டமிடல், முடிவெடுத்தல், மேலாண்மை.

1. முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய உலகில் காலத்தை வென்று நிலைத்திருக்கும் நூல்களில் முதன்மையான இடத்தைத் திருக்குறள் பெற்றுள்ளது. குறைந்த சொற்களில் நிறைந்த பொருளை வழங்கும் அதன் தனிச்சிறப்பு, பல்வேறு அறிவியல் மற்றும் சமூக அறிவியல் துறைகளில் புதிய ஆய்வுகளுக்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. திருக்குறள் பொதுவாக அறநூலாகக் கருதப்பட்டாலும், அதன் பொருட்பால் அரசியல் மற்றும் நிர்வாகவியல் சிந்தனைகளின் செறிவான களஞ்சியமாக விளங்குகிறது.

நிர்வாகம் என்பது வெறும் ஆணையிடுதல் அல்லது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துதல் அல்ல. திட்டமிடுதல், மனித வளங்களை ஒருங்கிணைத்தல், சரியான முடிவெடுத்தல், வளங்களைப் பாதுகாத்தல், நீதியை நிலைநாட்டுதல் மற்றும் பொதுநலனை உறுதிப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடே நிர்வாகமாகும். இத்தகைய நிர்வாகக் கூறுகளைத் திருவள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பல்வேறு அதிகாரங்களின் வழியாக விளக்கியுள்ளார்.

எனவே, திருக்குறளில் இடம்பெறும் நிர்வாகச் சிந்தனைகளை அன்றைய சமூக மற்றும் அரசியல் சூழலுடன் மட்டுப்படுத்தாமல், இன்றைய நவீன நிர்வாகக் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது அவசியமாகிறது.

2. ஆய்வின் நோக்கமும் அணுகுமுறையும்

இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் திருக்குறளில் இடம்பெறும் நிர்வாகச் சிந்தனைகளைத் தொகுத்து, அவை நவீன நிர்வாக நடைமுறைகளுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பை ஆராய்வதாகும்.

இவ்வாய்வில் பின்வரும் கூறுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன:

தலைமைத்துவப் பண்புகள்

திட்டமிடல் மற்றும் செயலாக்கம்

அறிவார்ந்த முடிவெடுத்தல்

தகுதியான மனிதவளத் தேர்வு

அறநெறி மற்றும் பொறுப்புணர்வு

நீதி மற்றும் நல்லாட்சி

வள மேலாண்மை

மக்கள் நலன்

இவ்வாய்வு திருக்குறளின் தொடர்புடைய அதிகாரங்களையும், நிர்வாகவியல் சார்ந்த கருத்துகளையும் ஒப்பீட்டு மற்றும் விளக்க ஆய்வு முறையில் அணுகுகிறது.

3. திருக்குறளில் நிர்வாகச் சிந்தனையின் அடித்தளம்

திருக்குறள் முன்வைக்கும் நிர்வாகச் சிந்தனையின் அடிப்படை அறமாகும். அதிகாரமும் பொறுப்பும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார். அதிகாரம் பெற்றவர் தனது தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்காகச் செயல்படாமல் பொதுநலனை நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

நிர்வாகத்தின் செயல்முறையை,

அறம் → அறிவு → திட்டமிடல் → செயலாக்கம் → கண்காணிப்பு → மக்கள் நலம்

என்ற தொடர்ச்சியான அமைப்பில் காண முடியும். இத்தகைய அணுகுமுறை நவீன நிர்வாகத்தின் திட்டமிடல், செயலாக்கம் மற்றும் மதிப்பீடு என்ற செயல்முறைகளுடன் தொடர்புடையதாகும்.

4. தலைமைத்துவம்: அதிகாரமல்ல, பொறுப்பு

திருக்குறளில் வேந்தனுக்குரிய பண்புகள் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. அவை இன்றைய தலைமைத்துவக் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை.

“அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்

எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.”¹

தலைமைப் பொறுப்பில் இருப்பவருக்கு துணிவு, கொடைத்தன்மை, அறிவு மற்றும் செயல் ஊக்கம் ஆகியவை இன்றியமையாதவை என்பதை இக்குறள் உணர்த்துகிறது.

நவீன நிர்வாகத்தில் தலைமைத்துவம் என்பது அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடு அல்ல; நிறுவனத்தின் நோக்கத்தை அடைவதற்காக மனிதர்களை ஊக்குவித்து வழிநடத்தும் திறனாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கருத்துடன் திருவள்ளுவரின் தலைமைத்துவச் சிந்தனை நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

5. திட்டமிடல்: செயலுக்கு முன் சிந்தனை

சிறந்த நிர்வாகத்தின் முதல் படி திட்டமிடலாகும். திருவள்ளூர் ஒரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக அதன் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் ஆராய வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

“எண்ணித் துணிக கருமம்; துணிந்தபின்

எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.”²

செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன் சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என்பதே இக்குறளின் மையக் கருத்தாகும்.

நவீன மேலாண்மையில் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு முன் அதன் நோக்கம், தேவையான வளங்கள், கால அளவு, இடப்பாடுகள் மற்றும் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் மதிப்பிடப்படுகின்றன. இதுவே திருக்குறள் வலியுறுத்தும் முன்னறிவும் திட்டமிடலும் ஆகும்.

6. அறிவுடைமை மற்றும் நிர்வாக முடிவெடுத்தல்

நிர்வாகத் திறனின் அடிப்படை அறிவார்ந்த முடிவெடுத்தலாகும். தகவலைப் பெறுவது மட்டுமே அறிவாகாது; அதன் உண்மையை ஆராய்ந்து சரியான முடிவை எடுப்பதே அறிவுடைமை.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.”³

தகவல்களின் மூலத்தை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல், அதன் உண்மைப் பொருளை ஆராய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த அறிவியல் அணுகுமுறையை இக்குறள் எடுத்துரைக்கிறது.

இன்றைய தரவுசார் நிர்வாகத்தில் தகவல் சேகரிப்பு, தரவு பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆதார அடிப்படையிலான முடிவெடுத்தல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்நிலையில், திருக்குறளின் அறிவுடைமைச் சிந்தனை நவீன நிர்வாகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடியதாக உள்ளது.

7. தகுதியறிந்து பொறுப்பளித்தல்

ஒரு நிர்வாகத்தின் வெற்றி அதன் மனிதவளத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதில் உள்ளது. திறமை மற்றும் தகுதியை ஆராயாமல் பொறுப்புகளை வழங்குவது நிர்வாகத் தோல்விக்கு வழிவகுக்கும்.

திருவள்ளூர்,

“அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை

திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.”⁴

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஒருவரின் அறிவு, அனுபவம் மற்றும் திறனை ஆராய்ந்து அவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது இக்கருத்தின் சாரமாகும். இன்றைய மனிதவள மேலாண்மையில் காணப்படும் தகுதிக் கேற்ற பணியாளர் தேர்வு மற்றும் பொறுப்பளித்தல் என்ற கொள்கையுடன் இதனை ஒப்பிடலாம்.

8. அறநெறி நிர்வாகமும் பொறுப்புணர்வும்

நிர்வாகம் அறநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது திருக்குறளின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். அதிகாரம் தனிப்பட்ட ஆதாயத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படாமல் பொதுநலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இன்றைய நிர்வாகத்தில் நேர்மை, வெளிப்படைத்தன்மை, பொறுப்புணர்வு மற்றும் ஊழலற்ற செயல்பாடு ஆகியவை நல்லாட்சியின் அடிப்படைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

அறநெறியைப் பின்பற்றும் நிர்வாகம் மட்டுமே மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற முடியும். எனவே, திருக்குறள் வலியுறுத்தும் அறம் சார்ந்த நிர்வாகம், இன்றைய Ethical Governance என்ற கருத்திற்கு அடித்தளமாக அமைகிறது.

9. நீதி மற்றும் நல்லாட்சி

நல்லாட்சியின் மையப்புள்ளி நீதியாகும். சார்பின்றி செயல்படுதல், உண்மையை ஆராய்தல் மற்றும் அனைவருக்கும் சமமான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தல் ஆகியவை நிர்வாகத்தின் உயர்ந்த பண்புகளாகும்.

“ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்

தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.”⁵

இக்குறள் நிர்வாக முடிவுகளில் சார்பின்மையின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

இன்றைய ஜனநாயக நிர்வாகத்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி, சமத்துவம், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புணர்வு ஆகியவை நல்லாட்சியின் அடிப்படைக் கூறுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. திருக்குறளின் செங்கோன்மைக் கருத்து இன்றைய நல்லாட்சிச் சிந்தனையுடன் நேரடியான தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

10. செயல் திறனும் காலமறிதலும்

ஒரு செயலைச் சரியான முறையில் செய்வது மட்டுமல்லாமல், சரியான நேரத்தில் செய்வதும் நிர்வாக வெற்றிக்கு அவசியமாகும். காலத்தை உணர்ந்து செயல்படும் திறன் தலைமைத்துவத்தின் முக்கியப் பண்பாகும்.

திருக்குறள் வினைத்திட்டம், காலமறிதல் மற்றும் இடனறிதல் ஆகியவற்றின் மூலம் செயலின் வெற்றிக்குத் தேவையான சூழ்நிலைப் புரிதலை வலியுறுத்துகிறது.

இன்றைய நிர்வாகத்தில் இது திட்ட மேலாண்மை, கால மேலாண்மை மற்றும் இடர் மேலாண்மை போன்ற கருத்துகளுடன் தொடர்புடையதாகும்.

11. வள மேலாண்மை மற்றும் மக்கள் நலம்

ஒரு நாட்டின் அல்லது நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கு அதன் வளங்களைச் சரியாக நிர்வகிப்பது அவசியம். பொருள், மனிதவளம், நேரம் மற்றும் அறிவு ஆகியவை நிர்வாகத்தின் முக்கிய வளங்களாகும்.

திருக்குறளில் பொருள் ஈட்டுதல், பாதுகாத்தல் மற்றும் முறையாகப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பான கருத்துகள் இடம்பெறுகின்றன. வளங்களை வீணாக்காமல் எதிர்காலத் தேவையையும் கருத்தில் கொண்டு பயன்படுத்துவதே சிறந்த நிர்வாகமாகும்.

நிர்வாகத்தின் இறுதி நோக்கம் மக்களின் நலனாக இருக்க வேண்டும். பொதுநலன் இல்லாத நிர்வாகம் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க முடியாது. இக்கருத்து அன்றைய அரசாட்சிக்கும் இன்றைய மக்களாட்சி நிர்வாகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடியதாகும்.

12. அன்றும் இன்றும்: ஒப்பீட்டுப் பார்வை

திருக்குறள் காட்டும் நிர்வாகச் சிந்தனைகள் அன்றைய அரசாட்சி முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், அவற்றின் அடிப்படைக் கருத்துகள் இன்றைய நவீன நிர்வாகத்திலும் பொருந்தக்கூடியவையாக உள்ளன. காலத்திற்கேற்ப நிர்வாகத்தின் வடிவங்களும் கருவிகளும் மாறியுள்ளன; எனினும் அதன் நோக்கமும் அடிப்படைப் பண்புகளும் பெரும்பாலும் மாறாமல் தொடர்கின்றன.

தலைமைத்துவம்:

அன்று நாட்டை வழிநடத்தும் பொறுப்பு வேந்தனிடம் இருந்தது. இன்று அரசியல் தலைவர்கள், நிர்வாக அதிகாரிகள் மற்றும் நிறுவனத் தலைவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளனர். ஆனால் இரு காலங்களிலும் திறமையான, பொறுப்பான தலைமை அவசியமாகும்.

ஆலோசனையும் முடிவெடுத்தலும்:

அன்று அரசன் அமைச்சர்களின் ஆலோசனையைப் பெற்று ஆட்சி செய்தான். இன்று நிர்வாகிகள் வல்லுநர்கள், ஆலோசகர்கள் மற்றும் குழுக்களின் கருத்துக்களைப் பெற்று முடிவெடுக்கின்றனர். அறிவார்ந்த ஆலோசனையின் அடிப்படையில் செயல்படுதல் அன்றும் இன்றும் முக்கியமானதாகும்.

திட்டமிடல்:

திருவள்ளுவர் எந்தச் செயலையும் தொடங்குவதற்கு முன் நன்கு சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார். இன்று திட்ட அறிக்கை, செயல்திட்டம் மற்றும் முன் மதிப்பீடு போன்ற முறைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. எனவே திட்டமிட்டு செயல்படுதல் இரு காலங்களிலும் நிர்வாக வெற்றியின் அடிப்படையாக உள்ளது.

தகுதியறிந்து பொறுப்பளித்தல்:

அன்று அறிவும் திறனும் அனுபவமும் உள்ளவர்கள் அரசுப் பணிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இன்று கல்வி, திறன் மற்றும் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பணியாளர்கள் தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். சரியான நபருக்குச் சரியான பொறுப்பை வழங்குதல் என்ற கொள்கை காலம் கடந்தும் தொடர்கிறது.

நீதி மற்றும் அறநெறி:

அன்று வேந்தன் சார்பின்றி நீதி வழங்கி அறத்தின் வழியில் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. இன்று சட்டத்தின் ஆட்சி, வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புணர்வு ஆகியவை நல்லாட்சியின் அடிப்படைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அறமும் நீதியும் அன்றும் இன்றும் சிறந்த நிர்வாகத்தின் உயிர்நாடியாக உள்ளன.

வள மேலாண்மை:

அன்று நாட்டின் பொருள் மற்றும் வளங்களைப் பாதுகாப்பது அரசனின் முக்கியக் கடமையாக இருந்தது. இன்று நிதி, மனிதவளம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் திட்டமிட்டு நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. வளங்களை வீணாக்காமல் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்துதல் இரு காலங்களிலும் அவசியமானதாகும்.

காலமறிதலும் செயல்திறனும்:

அன்று தக்க காலம் அறிந்து செயல்படுதல் நிர்வாக வெற்றிக்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. இன்று கால அட்டவணை, காலக்கெடு மற்றும் செயல்திறன் மதிப்பீடு ஆகியவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சரியான நேரத்தில் சரியான செயலை மேற்கொள்ளுதல் என்ற சிந்தனை மாறாமல் தொடர்கிறது.

மக்கள் நலம்:

அன்று குடிமக்களின் பாதுகாப்பும் நலனும் அரசின் முக்கியப் பொறுப்பாகக் கருதப்பட்டது. இன்று மக்கள் நலத் திட்டங்கள் மற்றும் பொதுச் சேவைகள் அரசின் முதன்மைச் செயல்பாடுகளாக உள்ளன. மக்கள் நலனே நிர்வாகத்தின் இறுதி நோக்கம் என்ற கருத்து அன்றும் இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது.

ஒப்பீட்டின் சாரம்

இவ்வாறு நோக்கும்போது, அன்றைய வேந்தன் இன்றைய நிர்வாகத் தலைவராகவும், அமைச்சர் இன்றைய ஆலோசகர் அல்லது மேலாளராகவும், அரசவை இன்றைய நிர்வாகக் குழுவாகவும் வடிவம் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. இருப்பினும் அறம், அறிவு, திட்டமிடல், தகுதியறிதல், நீதி, பொறுப்புணர்வு மற்றும் மக்கள் நலம் ஆகிய அடிப்படை நிர்வாகக் கோட்பாடுகள் கால மாற்றத்தால் மாறவில்லை. இதுவே திருக்குறள் காட்டும் நிர்வாகச் சிந்தனைகளின் காலம் கடந்த சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

13. நவீன தொழில்நுட்பக் காலத்தில் திருக்குறளின் பொருத்தப்பாடு

இன்றைய நிர்வாகம் செயற்கை நுண்ணறிவு, பெருந்தரவு, மின்னணு ஆட்சி மற்றும் தானியங்கி அமைப்புகளின் உதவியுடன் செயல்படுகிறது. இத்தகைய தொழில்நுட்பங்கள் நிர்வாக முடிவுகளை விரைவுபடுத்துகின்றன.

எனினும் தொழில்நுட்பம் மனித அறிவுக்கும் அறநெறிக்கும் மாற்றாக அமைய முடியாது. தகவலை வழங்குவது தொழில்நுட்பத்தின் பணியாக இருக்கலாம்; ஆனால் அந்தத் தகவலை மனிதநேயம் மற்றும் நீதியின் அடிப்படையில் பயன்படுத்துவது நிர்வாகியின் பொறுப்பாகும்.

எனவே, தொழில்நுட்பம் வளர்ந்த இக்காலத்திலும் திருக்குறள் வலியுறுத்தும் அறிவுடைமை, அறநெறி மற்றும் பொறுப்புணர்வு ஆகியவை மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

14. ஆய்வுக் கண்டறிதல்கள்

இவ்வாய்வின் மூலம் பின்வரும் கருத்துகள் கண்டறியப்படுகின்றன:

திருக்குறள் நிர்வாகத்தை அறத்துடன் இணைத்து அணுகுகிறது.

தலைமை என்பது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துதல் அல்ல; பொறுப்புடன் வழிநடத்துதலாகும்.

திட்டமிடல் மற்றும் முன்னறிவு நிர்வாக வெற்றியின் அடிப்படையாகும்.

தகவல்களை ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பது அறிவார்ந்த நிர்வாகத்திற்கு அவசியமாகும்.

தகுதியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பொறுப்பளிப்பது நிர்வாகத் திறனை உயர்த்துகிறது.

அறநெறி மற்றும் நீதி நல்லாட்சியின் அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.

வளங்களைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துதல் நிர்வாகத்தின் முக்கியப் பொறுப்பாகும்.

மக்கள் நலனே அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் இறுதி நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

திருக்குறளின் நிர்வாகச் சிந்தனைகள் நவீன மேலாண்மைக் கோட்பாடுகளுடன் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை கொண்டுள்ளன.

தொழில்நுட்பம் வளர்ந்தாலும் மனிதநேயம் மற்றும் அறநெறி சார்ந்த நிர்வாகத்தின் தேவை குறையவில்லை.

15. முடிவுரை

திருக்குறள் காட்டும் நிர்வாகச் சிந்தனைகள் காலத்தை வென்றவை. அன்றைய அரசியல் அமைப்பில் உருவான இக்கருத்துகள் இன்று அரசு நிர்வாகம், கல்வி நிர்வாகம், நிறுவன மேலாண்மை மற்றும் சமூகத் தலைமைத்துவம் ஆகிய பல்வேறு துறைகளிலும் பொருந்துகின்றன.

அன்றைய வேந்தன் இன்றைய நிர்வாகத் தலைவராக மாறியிருக்கலாம்; அமைச்சர் ஆலோசகராக மாறியிருக்கலாம்; அரசவை நிர்வாகக் குழுவாக மாறியிருக்கலாம்; அரசாணை மின்னணு நிர்வாகமாக மாறியிருக்கலாம். ஆனால் நல்ல நிர்வாகத்திற்கான அடிப்படை மதிப்புகளான அறம், அறிவு, நீதி, பொறுப்பு மற்றும் மக்கள் நலம் ஆகியவை என்றும் மாறாதவை.

எனவே, திருக்குறளை வெறும் தொன்மையான இலக்கிய நூலாகக் கருதாமல், காலந்தோறும் புதுப்பிக்கப்படும் நிர்வாக அறிவின் களஞ்சியமாகக் காண வேண்டும். நவீன நிர்வாகத்திற்கு தொழில்நுட்பம் வேகத்தை அளிக்கலாம்; ஆனால் திருக்குறள் அதற்கு நெறியை அளிக்கிறது என்பதே இவ்வாய்வின் நிறைவான முடிவாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1.திருக்குறள், அதிகாரம்: இறைமாட்சி, குறள் 382.
- 2.திருக்குறள், அதிகாரம்: தெரிந்து செயல்வகை, குறள் 467.
- 3.திருக்குறள், அதிகாரம்: அறிவுடைமை, குறள் 423.
- 4.திருக்குறள், அதிகாரம்: பெரியாரைத் துணைக்கோடல், குறள் 441.
- 5.திருக்குறள், அதிகாரம்: செங்கோன்மை, குறள் 541.

துணைநூல் பட்டியல்

- [1.] திருவள்ளுவர். திருக்குறள். பரிமேலழகர் உரை.
- [2.] திருவள்ளுவர். திருக்குறள் தெளிவுரை. மு. வரதராசனார்.
- [3.] சாலமன் பாப்பையா. திருக்குறள் உரை.
- [4.] தேவநேயப் பாவாணர். திருக்குறள் ஆய்வுரைகள்.
- [5.] திருக்குறளின் பொருட்பால் தொடர்பான நிர்வாகவியல் மற்றும் மேலாண்மை ஆய்வு நூல்கள்.
- [6.] தலைமைத்துவம் மற்றும் நல்லாட்சி தொடர்பான நவீன மேலாண்மை நூல்கள்.
- [7.] அறநெறி மேலாண்மை மற்றும் பொதுநிர்வாகம் தொடர்பான ஆய்வு நூல்கள்.